

לחמוק. בהגיעי ארצה הזדרזתי לשתף את ידי...לואיס שמח על תחבולתו...ושנים שב והזכיר לי זאת.

הזמנות להכרת נשיאים

במסגרת הפעילות הבי-טטרלית עם מדינות שונות באמל"ט והפעילות באינטרנציונל הסוציאליסטי, שמחתי שמספר מנהיגים שלהם נבחרו לתפקיד הרם של נשיא במדינותיהם. כך, הייתי בין מקבלי הזמנות לטקס הכרתם.

בשני מקרים יכולתי להשתתף, במימון וכנציג במשלחת של משרד החוץ שלנו. באוגוסט 1988 קבלתי הזמנה אישית מטעם נשיאה הנבחר של אקוודור, ידידי רודריגו בורחה לבוא ולהשתתף בטקס הכרתו. המפלגה פנתה אז לאברשה תמיר, מנהלו הכללי של משרד החוץ והוחלט שאלווה את מוטה גור, במסגרת משלחת רשמית מטעם המדינה. הקשרים שלי עם בורחה היו די חבריים. הוא, יחד עם שר-הפנים שלו (אנדרס ואיחו) היצגו את מפלגתם ("השמאל הדמוקרטי") בוועידות שלנו והתיידדתי איתם ולאורך השנים במפגשים שונים בכנסים של האינטרנציונל העמקנו ידידות זו והם גילו תמיד יחס אוהד למדינתנו. כאשר קבלתי את הזמנתו הרשמית שוחחתי על כך עם יוסי מימן, שהיה מאוד קרוב אלינו, מבחינה אידיאולוגית והוא שאל אותי אם אצליח לקבל עבורו הזמנה כזו. פניתי לבורחה, ההזמנה התקבלה ויוסי הגיע גם לטקס ואף זיכה אותנו (מוטה ואני) בטיסה במטוסו הפרטי מעל הרי הגעש שבאקוודור. מסרנו לנשיא הנבחר ספר בהקדשת שמעון פרס.

הפעם השנייה שנסעתי לטקס כזה היה בעת שהיפוליטו מחיה נבחר כנשיא הרפובליקה הדומיניקאנית, באוגוסט 2000. הצטרפתי לשגריר שלנו שם, אליהו לופז, כמשלחת הרשמית של מדינת ישראל. הכבוד הזה ניתן לי עקב הפעילות המפלגתית שלנו באזור והקשרים המצוינים שהיו לנו עם מפלגת הנשיא הנבחר, המפלגה המהפכנית הדומיניקנית.

אבל היו גם הזמנות שלצערי לא יכולתי לקבלן, במיוחד עקב בעיות מימון. כך, למרות שהזמנתי לטקס הכרתם של לואיס אלברטו מונחה, ב-1982 כנשיא קוסטה ריקה, ובינואר 1994 של קרלוס אלברטו ריינה לנשיא הונדורס (אשר שלח לארץ 3 הזמנות: לרבין, לפרס ול...מושקה) ובמאי 1994 של חוסה מריה פיגרס לא זכיתי להיות בטקסים הללו. ראיתי בהזמנות האלה את הערכתם הרבה למפלגתנו, מפלגת-האחות שלהם וגם גלוי ידידות אישית כלפי.

בבית הנשיא

הפעם הראשונה שביקרתי בבית הנשיא היה בצריפו המפורסם של הנשיא יצחק בן-צבי, כאשר ליוויתי קבוצה מאמל"ט בעת קבלת-פנים חגיגית לרגל "יום אמריקה". הצניעות שבבית והחביבות של הנשיא הרשימו את כולם.